1. géptermi gyakorlat – (ezazamaz + vektor)

Az STL vectorról

A vector a Standard Template Library (STL) egyik konténer-fajtája. Ez tehát egy adatszerkezet; több, azonos típusú adat összességéből készített összetett adattípus.

Bizonyos tulajdonságait tekintve olyan mint a tömb: a memóriában egy összefüggő területen helyezkedik el, ezáltal könnyen és hatékonyan lehet elemeit indexeléssel elérni. Van mérete, elemei azonos típusúak, azokat le lehet kérdezni és módosítani is lehet őket.

A méretét ellentétben a sima tömbbel, nem külön változóban tároljuk, hanem a size() metódusával kérhetjük le. A méretet megadhatjuk a vector létrehozásakor, vagy akár később is. Ezen kívül minden a vector végére való beszúrás automatikusan eggyel növeli a vector méretét.

A többi STL típushoz hasonlóan a vektor is egy *sablontípus*. Azaz létrejöttekör típusparaméterként <>-ek között meg kell mondani, hogy milyen fajta elemeket tároljon. Ez a típus természetesen tetszőleges összetett típus is, akár másik vector is lehet.

A vector végeredményben a dinamikus memórián tárolja az adatokat, ezért rugalmasan méretezhető, vagy akár kiüríthető. Használatához a memóriabeli ábrázolását nem kell ismernünk, mutatókkal sem kell találkoznunk, minden számunkra fontos tevékenységet biztosítanak a vector metódusai (enkapszuláció).

A vector a couthoz, stringhez és még egyéb dolgokhoz hasonlóan az std *névtér*ben található.

Néhány szolgáltatása

Létrehozás:

```
vector<tipus> név;
```

Pl.: vector<int> v; létrehoz egy v nevű inteket tároló üres vektort.

```
vector<tipus> név(méret);
```

Meg lehet adni a kezdeti méretét, ekkor 0-ra inicializálja a benne levő adatokat (ha ezt az adott elemtípussal nem lehet, mert nincs "default konstruktora", akkor fordítás idejű hibát ad).

Beszúrás:

```
v.push back(elem);
```

Ez beszúrja a vector végére, a méretét eggyel növelve.

Figyelem! Ha a vectort létrehoztuk n elemesnek, majd egy for ciklussal egyesével be szeretnénk szúrni ezt az n elemet, akkor nem ezt kell csinálni, mert ez az első n elem után

kezdené el feltölteni. A megoldás vagy a felülírás, vagy egy kezdetben üres vektorba való push backelés.

Felülírás:

```
v[i] = elem;
```

Ez az i-edik elemnek ad értéket. Ha eleve tudom, hogy a tömb n elemű lesz, akkor feltöltésének egy lehetséges módja, ha létrehozom n eleműnek, majd ilyen módon megadom az egyes elemek értékeit, hasonlóan ahogy egy sima tömbbel csinálnám.

Lekérdezés:

```
elem = v[i];
```

Akár egy tömbben, bár ez túlindexelés esetén futás idejű hibát dob (azaz befagy).

Méret módosítás:

```
v.resize(szám);
```

Ha a méretét növelem, akkor a végére szúr 0-kat, ha csökkentem, akkor a végéből veszi el az elemeket. Beszúrással, törléssel módosul.

Méret lekérdezés:

```
n = v.size();
```

Üresség lekérdezés:

```
v.empty();
```

Igaz, ha a vektor üres (size=0), hamis különben.

Kiürítés:

```
v.clear();
Mint a resize(0);
```

Első/utolsó elem:

```
v.front();
```

Ez az első elem, ugyanaz mint v[0];

```
v.back();
```

Ez az utolsó elem, azaz v[v.size()-1];

Elem törlése:

```
v.pop back();
```

Ez kiszedi az utolsó elemet és csökkenti is eggyel a méretet.